CONCEPT

NOTULEN VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD VAN DE GEMEENTE OLDEBROEK OP 30 SEPTEMBER 2021 OM 19.30 UUR IN HET GEMEENTEHUIS TE OLDEBROEK

Aanwezig zijn:

Leden van de raad:	
de heer H. van de Beek (SGP)	de heer J. Evink (ABO)
de heer H.W. van Bergeijk (ChristenUnie)	de heer P.H. Graansma (ChristenUnie)
de heer A.M. Boer (ABO)	de heer A. Hardonk (ChristenUnie)
de heer J.A. Dijkstra (CDA)	mevrouw A. Klein Gansei (PvdA/Burgerpartij Oldebroek)
de heer G.J.L. Dokter (PvdA/Burgerpartij Oldebroek)	de heer J.T. de Nooijer (SGP)
de heer E.D. Doorneweerd (ChristenUnie)	de heer C. Spijkerboer (CDA)
de heer D.E. Doornwaard (SGP)	mevrouw R. van der Veen-Schoonhoven (CDA)
de heer G. Evink (SGP)	de heer H. Wijnne (ChristenUnie)
Voorzitter:	mevrouw T.H. Haseloop-Amsing
Griffier:	de heer J. Tabak
College:	
de heer B. Bergkamp (ABO), wethouder	mevrouw E.G. Vos-Van de Weg (ChristenUnie), wethouder
de heer B. Engberts (SGP), wethouder	
Afwezig met kennisgeving:	de heer H.G.P. Kemp (VVD)
de heer E.J. Ruitenberg (ChristenUnie)	de heer B.J. Spijkerboer (ChristenUnie)

01. OPENING.

De VOORZITTER heet iedereen welkom en opent de vergadering op de gebruikelijke wijze met ambtsgebed.

02. VASTSTELLING VAN DE AGENDA.

De agenda wordt conform vastgesteld.

03. VASTSTELLING NOTULEN VAN DE VERGADERING VAN 8 JULI 2021.

De notulen worden ongewijzigd goedgekeurd en vastgesteld.

04. INGEKOMEN STUKKEN.

De raad gaat akkoord met de afdoening zoals voorgesteld op de lijst van ingekomen stukken voor deze vergadering.

05. MONDELINGE VRAGEN VAN RAADSLEDEN.

Er zijn geen vragen.

06. LIJST VAN B-ONDERWERPEN, DIE BIJ HAMERSLAG WORDEN AFGEDAAN.

De raad gaat akkoord met de voorgestelde besluitvorming over de voorstellen op de lijst van B-onderwerpen voor deze raadsvergadering.

07. VASTSTELLING PLAN VAN AANPAK MOTIE LHBTQ+.

Bij dit onderwerp hebben zich twee insprekers aangemeld, ds. M. van Reenen en mevrouw P. van Gaalen-Rens.

De heer VAN REENEN zegt de problemen te herkennen waarover het plan van aanpak spreekt, zoals de machocultuur en de zwijgcultuur, waardoor het voor sommigen moeilijk is om met hun innerlijk voor de dag te komen. De kerken zijn van harte bereid om bij te dragen aan een klimaat van zorgzaamheid. Als wordt gevraagd of kerken ook willen meedoen in het uitrollen van het voorliggend plan van aanpak, dan zal het antwoord voor veel kerken anders zijn. Dan zal hij moeten zeggen: helaas, zo kan ik dat niet. Helaas niet alleen voor zichzelf maar ook met het oog op het geheel van de gemeenschap. Dat het college in aanloop naar dit plan van aanpak gepolst heeft bij predikanten, is gewaardeerd. Men heeft geprobeerd mee te denken, waarbij men iets van de zorgen van het college heeft herkend en de eigen zorgen gedeeld. Bij het uiteindelijke plan van aanpak zag hij deze zorgen slechts beperkt terug. Het plan voelde erg eenzijdig. Hij las niet dat er oog is voor alle mensen met homoseksuele gevoelens. Het lijkt vooral een voorstel om ruimte te creëren voor het openlijk leven in homoseksuele relaties. Het was tekenend dat als een van de partners het COC is genoemd, terwijl geen van de organisaties als Actieve Partner genoemd zijn die vanuit een andere invalshoek homoseksuelen willen helpen. En de kerken zijn wel geconsulteerd maar heeft hij gemist als partner in het plan van aanpak. Hij is ervan overtuigd dat kerken vanuit de Bijbel een belangrijk en heilzaam woord hebben in de voorliggende problematiek. Dat is niet een woord dat zegt: iedere vorm van leven is goed. De bijbel maakt duidelijk dat God die de schepper is, ook de wetgever is. Hij heeft het huwelijk bedacht, ingesteld en bepaald heeft en gezegd: het huwelijk is een levenslang verbond tussen één man en één vrouw. Dat heeft Hij gedaan tot zegen. Daarbij is zegen iets anders dan gemak. Bij alles wat God de mens vraagt, zit een stuk ongemakkelijkheid die op verschillende punten wordt ervaren. Er zijn personen die op het punt van huwelijk en seksualiteit een bijzondere worsteling ervaren, juist als het gaat om de vraag: hoe ga ik om met datgene wat God mij gegeven heeft. Het woord van genade, van liefde van God is niet een woord van goedkeuring van iedere vorm die de mens zelf aan de liefde wil geven. Vanuit de liefde van God is hij van harte bereid, en dat is de instelling van de predikant, van kerken, om bij te dragen. Dat is niet altijd perfect gegaan en gaat niet altijd perfect, maar het is een hartelijk verlangen om er te zijn voor mensen in nood. Er zijn voor mensen in nood kan echter nooit betekenen het goedkeuren van iedere manier om met die nood om te gaan. Zo staan velen erin in de kerken, ook bij hen die zelf homoseksuele gevoelens hebben. Dat geeft vragen bij dit plan van aanpak. Als dit plan van aanpak zou worden goedgekeurd, met de regenboogvlag als symbool ervan, dan ligt er een plan dat niet voor allen is. Dan wappert er een vlag waarbij niet alle mensen met homoseksuele gevoelens zich thuis voelen. Die vlag is immers gekleurd, ontstaan als het symbool van de Gay Parade 1978. Dat maakt uit de kast komen voor velen helemaal niet gemakkelijker maar moeilijker. Er zijn niet alleen christenen in zijn algemeenheid die zich vragen stellen bij dit plan van aanpak, maar ook veel mensen in Oldebroek die homoseksuele gevoelens hebben die hiermee worstelen. Hij hoopt dat de raad zijn weg kan vinden om er te zijn voor alle mensen met homoseksuele gevoelens in de gemeenschap. Als de raad dan een vlag daarbij symbool wil hebben, zou hij zeggen: de kleur van de twee indieners. PvdA rood, ChristenUnie blauw met de kleur van het evangelie, de kleur van de reinheid: wit. Als er op 11 oktober een rood-wit-blauwe vlag wappert, zou dat dan niet de vlag zijn waar alle Oldebroekers zich bij thuis voelen? En dan hoopt hij te mogen zeggen dat de God van hemel en aarde er voor alle Oldebroekers wil zijn.
De heer SPIJKERBOER (CDA) heeft een verduidelijkende vraag: namens welke kerken spreekt de heer Van Reenen.

De heer VAN REENEN antwoordt niet te spreken namens de kerken maar wel te hebben gesproken met een groot aantal vertegenwoordigers van kerken.

Mevrouw VAN GAALEN schetst een gebeurtenis in Warschau waar zij en haar gezin op vakantie waren afgelopen zomer. Op een groot plein stonden rondom een monument meer dan honderd soldaten, ME'ers, politieagenten, in vol ornaat, gewapend en al. Verder was het plein nagenoeg leeg. Het enige

was een kleine groep van 15 kleurrijke mensen met een paar regenboogvlaggen. Die regenboogvlag is voor haar een teken van herkenning en verbondenheid. Ze is in gesprek gegaan met dat groepje mensen. Zij vertelden dat het monument er was ter nagedachtenis aan een overleden president. Elke maand worden er bij dat monument kransen gelegd. Vanuit de regenbooggemeenschap was er ook de wens om elke maand een regenboogkrans te leggen. Elke maand opnieuw was die politiemacht op de been om te voorkomen dat die regenboogkrans gelegd zou worden. Zij en haar gezin waren blij daar geweest te zijn vanwege dat gesprek met deze mensen. Uit dat gesprek werd namelijk duidelijk: wat hebben wij het in Nederland goed. Er is in Nederland een Grondwet waarin de rechten voor eenieder zijn verankerd. Wat men ook gelooft, wie men ook is, men is gelijk voor de wet. Toch is zij hier, omdat het kennelijk nog nodig is om ondanks die Grondwet beleidsstukken te schrijven over dit onderwerp. En dat het nodig is omdat een beslissing over het wapperen van een regenboogvlag geen hamerstuk is maar iets om te bespreken. Gelukkig is Nederland een stuk verder dan Polen. Hier geldt een mooie Grondwet, maar zo'n Grondwet alleen zegt niets over de daadwerkelijke acceptatie van mensen onderling. Met een regenboogvlag geeft een overheid aan het echt belangrijk te vinden dat er acceptatie komt. Het kleine signaal dat zo'n regenboogvlag ook is, kan aan veel mensen moed geven. In de gemeente Oldebroek zijn de nodige mensen die worstelen met wie ze zijn, die het idee hebben dat er iets mis met ze is. Toen zij die worsteling ondervond, had ze gewild dat de regenboogvlaggen zouden wapperen. Dan hadden dingen veel eerder op zijn plek kunnen vallen. Dan had haar persoonlijke worsteling niet zo lang hoeven duren. Zij kan de raad zeggen: dan stopt het niet. Want daarna komt voor veel mensen ook nog een geloofsstrijd en voor vele mensen daarna ook nog de angst om buitengesloten te worden als je vertelt hoe je werkelijk in elkaar zit. Als je dan de stap zet, je hebt jezelf geaccepteerd, je wilt openlijk uitkomen voor je geaardheid, dan is zo'n vlag heel fijn om achter je te hebben bij die moeilijke stap, om te weten dat je daarin niet de enige bent en dat je dan ook niet langer hoeft te leven gevangen in een leven waarin je jezelf en anderen voor de gek houdt. Zij heeft zojuist horen zeggen, en weet dat sommige mensen denken: we hebben de nationale driekleur, die is er voor iedereen, men hoeft toch niet voor elk wissewasje een vlag te gaan hijsen. Daar is zij het niet helemaal mee eens, want die regenboogvlag is een internationaal symbool; een symbool van acceptatie, voor het geven van ruimte aan de diversiteit en de veelkleurigheid van iedereen. Ook hier is iedereen verschillend en mag men ook verschillend zijn. Elke keer als zij de regenboog aan de hemel ziet, dan is zij dankbaar voor Gods trouw met de wereld. En elke keer als zij een regenboogvlag ziet wapperen, is ze ook dankbaar, dankbaar dat ze mag zijn wie ze is, dat ze mag houden van wie ze houdt en dat ze in een land leeft waarin er ook ruimte is voor haar. Zij hoopt echt dat in Oldebroek, net als in veel andere gemeenten, die regenboogvlag gaat wapperen, zodat de gemeente Oldebroek laat zien dat ook hier ruimte is voor iedereen om te zijn die hij of zij is, hoe verschillend en hoe veelkleurig men ook is.

Inhoudelijke bespreking door de gemeenteraad; eerste termijn.

De heer GRAANSMA (ChristenUnie) blikt terug op de beweegredenen om op 11 maart dit jaar met een motie te komen over het voorliggend onderwerp. Vervolgens dankt hij het college voor de uitgebreide aanpak van het in de motie gevraagde. Het college heeft naar zijn mening met een goede doorsnede van de gemeente Oldebroek gesproken en is op deze wijze voldoende geïnformeerd om een afgewogen advies te geven op het in de motie gevraagde. Cijfers uit de LHBT-monitor van Movisie toegepast op de gemeente Oldebroek laten zien dat deze gemeente demografisch niet anders in elkaar zit dan de rest van Nederland. Over de acceptatie van de LHBTQ'ers in Oldebroek zijn geen concrete cijfers bekend. De fractie is geraakt bij het lezen van de verslaglegging van de gevoerde gesprekken, waaronder de trieste constatering dat men een bepaalde mate van onveiligheid maar als gegeven accepteert. De opgetekende ervaringen in het verslag sluiten aan bij die van de ChristenUnie, die hij bij de inbreng van de motie uitvoerig heeft benoemd. In de verschillende gesprekken zijn de in de motie genoemde aandachtspunten uitvoerig besproken en is van de gesprekspartners ruime inbreng geweest om hiermee aan de slag te gaan. Deze heeft het college verwerkt in een negental actiepunten die zijn opgenomen in het voorliggende plan van aanpak. Sleutelwoorden in dit alles zijn wat de ChristenUnie betreft openheid en veiligheid. Maak het onderwerp LHBTQ bespreekbaar in speciale bijeenkomsten, op scholen, de sport- en muziekverenigingen maar ook thuis en in de kerk. Er mag verschillend gedacht worden over dit onderwerp, maar in gesprek gaan zorgt voor wederzijds begrip en voor veiligheid. De taak van de overheid, deze gemeente, deze raad is om te verdedigen wat in artikel 1 van de Grondwet staat. Dat betekent onder meer dat in de gemeente Oldebroek wordt gezorgd voor een situatie waarin

eenieder vrijelijk voor haar of zijn seksuele geaardheid kan uitkomen zonder zich gediscrimineerd of onveilig te voelen.
In de motie staat: waar nodig in te bedden in de beleidsstukken van de gemeente. De fractie is blij te lezen dat er in het bestaande beleid op geen enkele manier sprake is van discriminatie van de LHBTQ'er of van wie dan ook.
Het hijsen van de regenboogvlag. Het college stelt voor om te gaan voor optie 2, op Coming Out dag jaarlijks op 11 oktober de regenboogvlag hijsen bij het gemeentehuis. De LHBTQ'ers hebben aangegeven dat het voor hen, en dan vooral voor de jongeren, van waarde is dat de regenboogvlag gehesen gaat worden op 11 oktober. Het bevordert het gezien worden, het geeft de LHBTQ'er de gelegenheid om het gesprek aan te gaan. In het plan van aanpak wordt gesproken over de verschillende betekenissen van de regenboog en de regenboogvlag voor de inwoners van Oldebroek. Waar de regenboog voor christenen het teken van het verbond is tussen God en de mensen, is de regenboogvlag uitgegroeid tot een internationaal symbool dat staat voor de veelkleurigheid van de mensen, met name de LHBTQ'ers. Niettemin zijn deze twee verschillende betekenissen voor de fractie geen belemmering om mee te gaan in het voorstel.
De fractie is blij met de zorgvuldigheid waarmee het college het proces is ingegaan en hoe het tot een evenwichtig plan van aanpak is gekomen. Dank daarvoor. De ChristenUnie kan instemmen met het voorstel.

De heer DOKTER (PvdA/Burgerpartij Oldebroek) zegt dat het hier gaat om een van de hoofdredenen die hem destijds bewogen om politiek actief te worden. Opkomen voor hen die het moeilijker hebben in de beschaving, democratie en maatschappij. Als openbaar bestuur moet men opkomen voor hen die te maken hebben met discriminatie en geweld om wie zij privé zijn of willen zijn. Uit onderzoeken, zoals Movisie, is een pijnlijk stijgende lijn te zien in de aangifte van LHBTQ discriminatie, fysiek en emotioneel geweld. Deze cijfers zijn echter alleen gebaseerd op hen die zich uitspreken over onrecht dat hen wordt aangedaan. Ook in Oldebroek komen LHBTQ+ mensen voor. Hij kent er een aantal persoonlijk. Hij heeft gezien hoe mensen streden met zichzelf, bang waren voor de reacties in hun omgeving. Als mensen niet gelijkwaardig hun identiteit mogen beleven in een beschaafd en democratisch land, dan is er iets grondig mis. Een beschaving herkent men aan het opbrengen van respect voor de medemens.
Afgelopen maart bracht PvdA/Burgerpartij Oldebroek samen met ChristenUnie, VVD en ABO een motie in om het college te vragen met een plan van aanpak te komen om als openbaar bestuur van Oldebroek aan de inwoners te laten zien en voelen dat hun overheid hen ziet en naast hen staat. Hij dankt het college dat men het gesprek met de groepen binnen de doelgroep is aangegaan, en voor het plan van aanpak dat hieruit is ontstaan.
Waarom de regenboogvlag. Voor de fractie straalt deze vlag erkenning van diversiteit uit. Een eenheid van verbonden verschillen. Omdat in dit land en deze gemeente niemand zich minderwaardig behandeld mag voelen om diens identiteit. Dat is wat de PvdA/Burgerpartij Oldebroek wil uitstralen: een zichtbare overheid voor iedereen, dienend in het algemeen belang, opstaand tegen uitsluiting, discriminatie en geweld, verbindend en inspirerend leiderschap in een open samenleving vol diversiteit en vrijheden. Laat men als Oldebroekers het gesprek aangaan over wederzijdse geborgenheid en oprechte beschaving. Immers, als men het onrecht onbenoemd laat, legitimeert men dat onrecht.

De heer EVINK (ABO) is van mening dat de motie zorgvuldig is opgepakt en uitgewerkt. Het plan van aanpak geeft een goed beeld van de diverse gesprekken die gevoerd zijn met de LHBTQ+ gemeenschap, de samenleving, scholen, kerken en diverse betrokken instanties. De diversiteit in en het aantal van de gesprekken is volledig. Dat de geschatte gemeenschap uit ongeveer 1200 Oldebroekse inwoners bestaat, heeft de fractie verrast en geeft de bevestiging hoe belangrijk dit onderwerp is voor een groot deel van de Oldebroekse samenleving. Dat het college het van belang vindt dat binnen de lokale context iedereen zichzelf moet kunnen zijn, onderstreept hij. In het plan van aanpak staat dat religie een belangrijk onderdeel is in Oldebroek. Uit gesprekken blijkt dat veel predikanten meer over dit onderwerp willen praten en openheid betrachten. Dit ziet de fractie als een positieve houding en een aanvulling die kan zorgen voor begrip voor elkaar. Verenigingen spelen een belangrijke rol in Oldebroek om het bespreekbaar te maken, te houden en een bijdrage te leveren aan de acceptatie. Het is daarom jammer dat er vandaaruit geen respons is geweest. Hij vindt het positief dat in het plan van aanpak is opgenomen hieraan meer aandacht te besteden. De negen acties die geformuleerd zijn vindt hij zeer

volledig. Ook het nadrukkelijk benoemen van informatie delen, stemt ABO tevreden. Zijn vraag: hoe houdt het college de raad op de hoogte van de voortgang van deze acties.
De uitwerking van de motie heeft veel informatie gegeven en daarmee de cruciale vraag beantwoord: hoe denkt de Oldebroekse samenleving over het hijsen van de regenboogvlag. Hij citeert: het algemene beeld is dat het idealiter niet nodig zou moeten zijn om hier specifieke aandacht aan te besteden, maar in de realiteit blijkt het wel nodig. Als deze vlag mensen kan helpen om meer zelfvertrouwen te krijgen, zich veiliger te voelen en als het de sociale acceptatie bevordert, dan zijn de meeste geïnterviewden positief over het symbool. Hij hoopt dat door de voorgestelde acties in het plan van aanpak het college de raad voor het zomerreces 2022 kan bijpraten over de ervaringen en de voortgang. Kan het college dit toezeggen. De fractie hoopt dat de acceptatie, weerbaarheid en veiligheid dusdanig zijn verhoogd, dat de vlag behalve bij het gemeentehuis, in 2022 ook in andere dorpskernen gehesen mag worden.

De heer SPIJKERBOER (CDA) vindt dat het college de motie goed heeft opgepakt en zeer gedegen heeft uitgewerkt; complimenten aan het college. Bij de behandeling van de motie heeft de fractie al aangegeven een deel ervan overbodig te vinden. Het CDA ging en gaat er namelijk van uit dat artikel 1 van de Grondwet door heel de gemeentelijke organisatie en dus ook in het beleid als vanzelfsprekend toegepast moet worden. Het is dan ook fijn dat het college aangeeft dat het niet heeft kunnen constateren in het bestaande beleid, dat er sprake is van discriminatie van welke groep dan ook. De fractie is vooral tevreden over de uitwerking van de aandachtspunten in het beleidsstuk. Eén opmerking hierover. Er staat dat het belangrijk is dat in de gemeente Oldebroek ieder mens zichzelf mag en kan zijn en dat ook op die manier ervaart. Hij snapt waar deze zin vandaan komt en die klinkt wel goed, maar het is gevaarlijk als dit wordt gezegd. Een voorbeeld, waarbij hij hoopt dat de raad het meteen aanvoelt: wat te denken van een pedofiel? Mag hij zijn en uitdragen wat hij is en dat praktiseren? Dan zegt iedereen hier: nee. Is men dan tegen LHBTQ+? Nee. Eén zin zou de fractie eraan willen toevoegen, namelijk: iedereen mag zichzelf en kan zichzelf zijn en ook op die manier ervaren, mits men niet een ander daarmee kwetst of fysiek geweld aandoet. Nog een kleine opmerking. Het college gaat scholen en verenigingen vragen om meer aandacht aan dit onderwerp te besteden om de hele LHBTQ+ gemeenschap een steun in de rug te geven. Prima dat dat wordt gevraagd, maar daar moet dan ook een budget bij komen, anders wordt er te veel gevraagd van scholen en is er de kans dat het ondanks goede bedoelingen niet goed van de grond kan komen.
Ten aanzien van het hijsen van de vlag gaat het CDA mee met het voorstel van het college. In feite zou het niet nodig moeten zijn, maar soms moet er een statement worden gemaakt, een groep worden geholpen. Dan zouden evengoed andere groepen kunnen worden genoemd, zoals vluchtelingen, gekleurde mensen die ook gediscrimineerd worden en soms zelfs geweld wordt aangedaan. Niettemin is het goed om dat signaal af te geven. Tot slot hoopt hij dat het plan van aanpak zijn vruchten mag afwerpen.

De heer DE NOOIJER (SGP) zegt dat voor de SGP als een paal boven water staat dat lesbiennes, homoseksuelen, transgenders, intersekse personen volwaardig onderdeel zijn en moeten zijn van de Oldebroekse samenleving. Niemand mag worden gediscrimineerd volgens de Grondwet, niemand mag op straat in elkaar worden geslagen, niemand zou zich minder waard moeten voelen dan een ander. Immers, ieder mens is intrinsiek gelijkwaardig. Hij denkt dat de raad het vanavond unaniem eens is dat iedere burger volwaardig onderdeel is en moet zijn van de Oldebroekse samenleving. Het voorliggend plan van aanpak gaat echter verder, net zoals het hijsen van een regenboogvlag veel verder gaat. De SGP ziet de regenboog als teken van het verbond tussen God en de aarde. Dit teken van Gods trouw aan de mensen is een fundamenteel andere betekenis dan het college daaraan geeft als de regenboogvlag op Coming Out Day gehesen wordt. Dit wordt ook duidelijk als men kijkt naar hoe deze regenboogvlag eruit komt te zien. Normaliter heeft de regenboog zeven kleuren en ook de regenboogvlag heeft zeven kleuren, het getal van de volmaaktheid. Maar de regenboogvlag die gehesen gaat worden, heeft zes kleuren en is bedacht in 1978 door Gilbert Baker toen hij onder invloed van drugs was. Het contrast tussen deze twee verschillende visies kan haast niet groter. Deze specifieke invulling van de regenboogvlag kan daarom zorgen voor vervreemding en polarisatie in de Oldebroekse samenleving. Ook is het maar zeer de vraag of de LHBTQ+’ers hier zelf op zitten te wachten. In antwoord op de technische vragen van de SGP geeft het college aan dat de LHBTQ+ gemeenschap niet homogeen is, en ook dat de gesproken groep LHBTQ+’ers niet representatief is voor de gehele gemeenschap. Daarnaast wordt de regenboogvlag vaak geassocieerd met de Pride in Amsterdam, terwijl vele

LHBTQ+'ers zich niet in deze cult met bepaalde levensstijl en uiterlijk zullen herkennen. Waarom dan toch deze vlag willen hijsen? De fractie kan niet instemmen met het voorstel om deze vlag te hijsen op Coming Out Day. De SGP wil echter een alternatief bieden en stelt voor om op 11 oktober niet de regenboogvlag maar de Oldebroekse vlag te hijsen. Deze is vorig jaar nog officieel gemaakt door de gemeenteraad, zelfs unaniem. Een initiatiefvoorstel van de VVD. Wat is er mooier dan deze vlag op die dag een bijzondere plaats te geven, om zo blijk te geven van Oldebroekse eenheid en onderlinge verbondenheid tussen alle inwoners van Oldebroek, waaronder expliciet de lokale LHBTQ+'ers. Daarvoor dient de SGP een amendement in. Over dit punt een vraag aan het college. Mocht het amendement het niet halen en de regenboogvlag gehesen gaat worden voor deze specifieke groep, wordt er dan ook een vlag gehesen voor het ongeboren leven in de Week van het Leven. In het bijzonder kijkt hij de ChristenUnie aan, omdat zij als partij zijn aangesloten bij de Week van het Leven, als landelijke partij en hij neemt aan dat ze dat lokaal ondersteunen. Of gaat ook de Joodse vlag worden gehesen ter ondersteuning van de Joodse gemeenschap, waarvan men weet dat zij al duizenden jaren last hebben van ongefundeerd en nietsontziend antisemitisme. Naar het college en raadsfracties: als u dit niet wilt, waarom niet en is de regenboogvlag hijsen dan niet uiterst selectief?

Als het gaat om het plan van aanpak heeft de SGP daar drie grote bezwaren bij. Allereerst de partijen waarmee het college heeft gesproken, onder meer Village People Harderwijk, een erg uitgesproken partij. Ook het COC dat afgelopen jaar financieel voor meer dan 95% uit overheidssubsidies bestaat, is een erg uitgesproken organisatie. Ze spreken zich zelfs politiek uit, wat hen erg gekleurd maakt. Zo vindt het COC dat de SGP op dit punt dieptrieste standpunten heeft en deed COC Limburg aangifte tegen SGP-partijleider Kees van der Staaij. Waarom is ervoor gekozen om ondanks deze feiten met deze organisatie samen te werken? Het verbaast de fractie ook dat het college niet heeft gesproken met organisaties die andere opvattingen hebben, bijvoorbeeld de christelijke organisatie Hart voor Homo's die christelijke LHBTQ+ jongeren ondersteuning biedt vanuit hun eigen overtuiging.
Het tweede bezwaar betreft de onduidelijkheid van het plan van aanpak. Termen als zichzelf moeten kunnen zijn en acceptatie worden niet erg gespecificeerd. Ook na de beantwoording van zijn technische vragen blijven deze termen voor hem erg vaag en multi-interpretabel. Een vraag aan het college. Neem een ouder die zijn kind intens liefheeft, ook nadat het kind uit de kast komt en een homoseksuele relatie aangaat. De ouder heeft het kind nog steeds evenveel lief, maar keurt de relatie met iemand van het gelijke geslacht wel af. Wordt het kind dan nog steeds gezien als geaccepteerd door de ouder, of ligt het er maar net aan hoe dit kind het zelf ervaart? Dit blijft voor de fractie erg onduidelijk. Graag antwoord hierop van het college.
Als het gaat om LHBTQ+'ers die er doelbewust voor kiezen om seksueel niet actief te zijn, vraagt hij het college om hen nadrukkelijk mee te nemen waar het plan van aanpak spreekt over het inzetten van LHBTQ+ rolmodellen.
Het derde bezwaar betreft de acties in het plan van aanpak. In het actiepunt om op scholen meer aandacht te besteden aan LHBTQ+ wordt het COC nadrukkelijk betrokken. De SGP vindt dit hoogst onwenselijk. De fractie hecht zeer aan de grondwettelijke vrijheid van onderwijs en verzet zich met hand en tand tegen een plan dat de weg vrijmaakt voor het COC, waardoor kinderen worden blootgesteld aan hun propaganda. De SGP ziet het niet als plan om alleen LHBTQ+'ers volwaardig onderdeel te laten zijn van de Oldebroekse gemeenschap maar als een sterk ideologisch stuk.
De SGP kan zich niet vinden in het voorliggende besluit. Dit betekent echter niet dat de fractie persoonlijk leed ontkent en hier geen oog voor wil hebben. Het open gesprek met elkaar aangaan kan helpen, zodat iedereen zich volwaardig onderdeel voelt van de Oldebroekse gemeenschap. Het gesprek moet aangegaan worden, in de school, op het werk, op de sportvereniging, in het gezin en in de kerk. Dat is samenleven en volgens hem is dat Oldebroek.

<u>Amendement A1</u>
De fractie van de SGP stelt het volgende amendement voor:

De raad besluit het concept-besluit onder punt 2:

''Op Coming-outdag de regenboogvlag te hijsen bij het gemeentehuis, conform optie 2 in het plan van aanpak.''

als volgt te wijzigen:

''Op 11 oktober, tenzij dit op zondag valt, de Oldebroekse gemeentevlag te hijsen bij het gemeentehuis, als teken van eenheid en onderlinge verbondenheid van alle inwoners van de gemeente Oldebroek.''

Toelichting:
In het Plan van aanpak motie LHBTQ+ stelt het college dat 'de regenboog voor christenen het teken van het verbond met God is'. Het hijsen van de regenboogvlag als 'internationaal symbool van de homogemeenschap en het symbool van veelkleurigheid van mensen en met name van de LHBTQ+'ers' is daarmee een fundamenteel andere visie op de regenboog. Dit kan zorgen voor vervreemding en polarisatie. Hierdoor is allerminst zeker of het hijsen van de regenboogvlag bijdraagt aan het veiliger voelen van LHBTQ+'ers in de gemeente en de sociale acceptatie van hen. De Oldebroekse gemeentevlag is het symbool van Oldebroekse eenheid en onderlinge verbondenheid tussen inwoners van de gemeente Oldebroek, waaronder ook lokale LHBTQ+'ers vallen.

Het voorzitterschap wordt overgedragen aan de heer Van Bergeijk (bij afwezigheid van de heer Kemp).

Burgemeester HASELOOP dankt de raad die unaniem zegt dat het goed is dat hierover waar dan ook gesproken wordt. Het is erg belangrijk dat iedereen zich vrij voelt om te zijn die hij denkt te moeten zijn. Inderdaad, binnen de wettelijke grenzen.
Naar het CDA; mits je een ander niet kwetst. Soms worden mensen gekwetst terwijl niemand de bedoeling heeft om een ander te kwetsen. Zij is het eens als wordt gezegd: de vrijheid van de een houdt op daar waar de vrijheid van de ander begint. Hoewel het niet is geamendeerd, zou ze dit graag aan het stuk toevoegen in de geest van: fysiek geen geweld aandoen en binnen de wettelijke kaders.
Over de budgetten van scholen. Het college heeft toegezegd een inventarisatie te maken, de raad een voorstel te doen en dan kijken wat voor uitwerking dat zou moeten krijgen. Dit is een plan van aanpak en als de raad zegt zich in meerderheid hierin te kunnen vinden, dan gaat het college verder met het uitwerken daarvan. Als daarvoor budgetten nodig zijn, dan komt ze bij de raad terug.
Richting ABO; voor het reces 2022 op de hoogte stellen van de voortgang. Dit wil ze graag toezeggen. Het is nog even kijken in welke vorm dit te doen.

Wat is acceptatie en wanneer is iemand geaccepteerd. Het college heeft gepoogd te zeggen dat het erom gaat of iemand zich geaccepteerd voelt. Uiteraard zit er veel grijs tussen het zwart en het wit, maar zij hoopt dat men met elkaar begrijpt wat daarmee wordt bedoeld. Het kan zijn dat een school daarmee op zijn eigen manier wil omgaan. Het college gaat een school niet voorschrijven hoe men het gesprek moet aangaan. In de gesprekken met de verschillende gesprekspartners zal het college wel vragen: is het bespreekbaar bij u. De manier waarop hangt erg af van welke omgeving en welke situatie. Het college begrijpt heel goed dat het in de verschillende gemeenschappen in Oldebroek verschillend ervaren wordt. Daar heeft het college respect voor. Als de raad aangeeft om in een soort klankbordgroep ook iemand mee te nemen die uit de kast is gekomen en daar vol overtuiging verder niets mee wil doen of doet, dan hoopt zij dat de raad haar in contact kan brengen met die persoon, want dan zal het college hem graag meenemen, zodat het college ook van iemand die daarmee worstelt en dat niet in zijn eigen omgeving kwijt kan, die ervaringen kan laten delen.
Het college heeft gepoogd uitvoering te geven aan de motie en dan is het niet het college dat zegt: de vlag moet gehesen worden. Dat zegt uw raad. De raad is het hoogste orgaan en heeft het college gevraagd een uitwerking te maken. Dan is het aan de raad om daar iets van te vinden en daar gaat het college dan graag mee aan de slag.
De heer DE NOOIJER (SGP) interrumpeert en benoemt een van zijn vragen in eerste termijn, waarop geen antwoord is gekomen. Daarbij geeft hij aan dat als het om ideologisch uitgesproken groepen gaat, het erg eenzijdig is. Onderkent het college dit. Is het college bereid in het vervolg met andere organisaties, die een andere overtuiging hebben ook in gesprek te gaan.

Burgemeester HASELOOP antwoordt zeker bereid te zijn om met iedereen in gesprek te gaan die hierover een mening heeft. Het college heeft ook gesproken met bijvoorbeeld het EBC, die spreekt vanuit de christelijke overtuiging met mensen die in wat voor soort nood dan ook zitten, naast uiteraard de predikanten en de kerken. Zij is het dus niet helemaal met de SGP eens dat het college een eenzijdig

beeld heeft neergezet, maar het is aan de raad om dit te bepalen. De SGP zegt nu dat het breder had gekund. Als de SGP nog meer gesprekspartners weet, dan is zij altijd bereid om te praten.
De heer DE NOOIJER (SGP) herhaalt het voorbeeld van de ouder die nog evenveel houdt van het kind maar de relatie afwijst. Vindt het college dan dat die persoon nog steeds sociaal geaccepteerd is, in ieder geval door de ouders, of hangt het ervan af hoe het kind dit zelf beleeft.

Burgemeester HASELOOP antwoordt dat het wat het college betreft op dit moment erom gaat hoe de persoon zelf zich geaccepteerd voelt. Dat is voor ieder individu anders en zij gaat niet treden in hoe ouders met hun kinderen omgaan en hoe dat wederzijds moet voelen. Het gaat erom dat iedereen zich geaccepteerd voelt en zichzelf kan zijn.
De heer DE NOOIJER (SGP) vindt dat jammer, want dat maakt de boel subjectief. De eigen interpretatie is inderdaad belangrijk, maar daardoor is het lastig om te streven naar sociale acceptatie als het voor iedereen iets anders betekent. Dat onderkent hij, maar dan zou je wel kunnen stellen: hier hebben we het precies over, dit zijn criteria waardoor je sociaal geaccepteerd bent, hier houden wij in het plan rekening mee. Hij heeft het ook benoemd in zijn technische vragen en daar kwam geen antwoord op met criteria. Dat kan volgens hem in de uitvoering wel een probleem zijn. Hij wil het college meegeven om verder na te denken over wat het in de praktijk betekent als dat niet nader wordt gespecificeerd.

Burgemeester HASELOOP zegt in een reactie dat samen leven niet objectief te maken is. Samen leven blijft subjectief. Dat heeft te maken met de groepen waarin men verkeert, met het land waarin men is opgegroeid, met cultuur. Als de raad vindt dat het college dat moet objectiveren, dan denkt zij daar een heel lastige aan te krijgen. Het college heeft ook niet beoogd om hier een heel objectief verhaal neer te leggen.

Het voorzitterschap wordt weer overgedragen aan burgemeester Haseloop.

De VOORZITTER geeft de insprekers de gelegenheid voor een reactie.

De heer VAN REENEN zegt dat de woorden van de heer Dokter, hoe hij in de politiek is gekomen, hem hebben getroffen. Het is een belangrijk deel waarom hij predikant is, de zorg voor mensen die in nood zijn. In die zin kan hij goed de intentie van de motie begrijpen, tegelijk maakt hij zich zorgen over de richting die deze neemt. Dan denkt hij met name aan het volgende. Als de raad een bepaalde bevolkingsgroep een hart onder de riem wil steken, dan kunnen daar allerlei mogelijkheden voor zijn. Maar waarom een route gekozen waarvan duidelijk is dat een belangrijk deel van de bevolking van Oldebroek zich daarin juist buitengesloten voelt. Natuurlijk heeft iedereen zijn eigen gevoelens bij de regenboogvlag, maar veel mensen hebben daar heel pijnlijke gevoelens bij; als de regenboogvlag bijvoorbeeld wordt gehesen als een statement tegen bepaalde typen christenen. Het is niet een neutrale vlag, niet een all-inclusive vlag.
In aansluiting bij de vragen van de heer De Nooijer. Als acceptatie puur subjectief is, dus voelt iemand zich geaccepteerd in de benadering van iemand anders. De raad heeft inmiddels meegekregen dat hij er diep van overtuigd is dat een relatie, een huwelijk op één bepaalde manier door God gegeven is. Als dat zijn standpunt is en er zijn mensen die zeggen zich afgewezen te voelen, is hij dan discriminerend, is hij daarmee degene die een ander niet accepteert, terwijl hij een groot verlangen heeft om mensen die op zijn weg komen en die hun nood bij hem neerleggen, open tegemoet te treden, hun verhaal te horen en er voor hen te zijn, en voor zover het kan met hen mee te gaan. Als hij dan zegt: op dit punt kan ik je niet erkennen, is hij dan degene die zorgt voor sociale uitsluiting.

<u>Tweede termijn van de raad</u>

De heer GRAANSMA (ChristenUnie) antwoordt de SGP het niet zo gepast te vinden om bij dit onderwerp allerlei andere vlaggen erbij te halen. Er is voor gekozen om dit heel zorgvuldig te gaan aanvliegen. In maart is over de motie gesproken en daar is geen wijziging op gekomen of een tegenmotie ingediend. Het lijkt hem niet kies om hier op dit moment uitspraken te doen of andere vlaggen noodzakelijk zijn. Als de SGP het noodzakelijk acht om dat te gaan uitzoeken, dan ziet hij graag een motie tegemoet met die strekking.

Over het amendement. Hij vraagt zich af waarom de SGP deze indient, want die fractie zegt al in feite niet mee te kunnen gaan met het plan van aanpak. Waarom is de ChristenUnie daar ook tegen. Als het gaat over het onderwerp LHBTQ, en er is nadrukkelijk aangegeven dat het noodzakelijk is om aan de kwetsbaarheid van deze groep aandacht te gaan schenken, dan zou het raar zijn dat de raad juist het teken dat voor die groep belangrijk is weghaalt, en ook niet zegt: we vlaggen voor die groep, maar we gaan voor de hele gemeenschap vlaggen. Dan wordt het hele idee achter dit plan weggehaald.
De heer DE NOOIJER (SGP) interrumpeert met de opmerking dit opmerkelijk te vinden. Waarom moet die regenboogvlag waartegen ook bezwaren in te brengen zijn, per se gehesen worden. De ChristenUnie zegt dat dat het symbool is dat gehesen moet worden voor deze groep. Is het symbool dan heilig, draait het dan om symboolpolitiek? Waarom kan er niet voor worden gekozen om de Oldebroekse gemeentevlag te gaan hijsen. Als wordt aangegeven dat men staat voor onderlinge eenheid en onderlinge verbondenheid met alle inwoners van Oldebroek en daarbij specifiek wordt benoemd dat men daaronder ook en in het bijzonder oog wil hebben voor de LHBTQ+'ers in Oldebroek, dan is er niet een symbool nodig dat ook anders uitgelegd kan worden als het gaat om hoe bepaalde dingen worden geuit en beleefd, maar gaat men voor de eenheid. Dan benoemt men deze groep en sluit men die binnen. Waarom moet er zo krampachtig worden vastgehouden aan die regenboogvlag.

De heer GRAANSMA (ChristenUnie) bestrijdt dat het krampachtig vasthouden is. Op het moment dat men met een andere vlag gaat komen en ook met een andere intentie, wordt het een algemene vlag op die dag. Is de doelstelling van deze motie en van het plan van aanpak niet juist om de kwetsbaarheid en de acceptatie van deze mensen onder de aandacht te brengen? Als ervoor wordt gekozen om op die 11e oktober, die bijzondere dag voor deze groep mensen, een andere vlag te hijsen, zegt men dan eigenlijk niet: beste mensen, blijf maar gewoon in de kast.
De heer DE NOOIJER (SGP) begrijpt dat men hierover van mening verschilt, dat hier vanavond al verschillende visies en verhalen naar voren zijn gebracht; ChristenUnie een heel ander verhaal dan SGP. Hij doet dit voorstel, waarmee hij oprecht beoogt dat ook deze groep zich erbij betrokken voelt en dat het moet gaan over onderlinge verbondenheid en eenheid in de gemeente, om dan terug te geven als reflex op zijn interruptie dat dat zou staan voor: mensen blijf maar in de kast, spreek maar niet over uw gevoelen, dan heeft de ChristenUnie het echt niet begrepen. Hij vindt het ook niet passend om dit als reactie terug te geven op het amendement, zeker gezien zijn bijdrage waarin hij oproept tot het open gesprek op allerlei plekken.

De heer GRAANSMA (ChristenUnie) leest het amendement zoals het er staat en geeft zijn gevoelen over wat hij daar leest, hoe dat ook uitgelegd kan worden en daar ziet hij een risico in.

De heer DOKTER (PvdA/Burgerpartij Oldebroek) dankt allereerst de insprekers voor hun tijd en moeite die zij hierin hebben gestoken. Er werd aangegeven of Oldebroek misschien een regenbooggemeente zou moeten worden. Toevallig heeft hij het COC in Zwolle nog gesproken. Zij zijn blij met de stappen die genomen zijn, dus die roepen daar ook niet toe op. Zo zullen er meer mensen zijn die daar blij mee zijn. Hij vertrouwt het college op zijn brede blik op de gemeenschap van Oldebroek en ziet zorgvuldigheid in het college en ook dat het gevoeligheden in de samenleving meer dan beseft.
Over de vlag van Oldebroek in plaats van de regenboogvlag. Hij ziet hem liever naast de regenboogvlag hangen, want een mooier signaal kan niet. Deze gemeente samen voor mensen die op dit moment haar steun kunnen gebruiken. Wat zou het mooi zijn als die vlag niet meer opgehangen hoeft te worden omdat het hele probleem is opgelost. Zo staat de fractie daarin, want het ene probleem gumt men niet weg met het andere probleem.
Richting SGP; als een kind andere keuzes maakt, accepteer je je kind dan. Dat soort voorbeelden heeft hij meegemaakt, de positieve en de negatieve. Daarom vindt hij dat het gaat om de intrinsieke waarde, dat de raad wil opstaan, wil laten zien dat men elkaar kan ondersteunen, elkaar kan helpen en in gesprek moet zijn om te normaliseren wat normaal mag en kan zijn.

De heer EVINK (ABO) antwoordt op de vraag van het CDA dat men ABO daar volledig in vindt. Iemand kwetsen en pijn doen, het is wat ABO betreft vanzelfsprekend dat dat niet mag.
Over het amendement, dat heel laat kwam. Hij verzoekt de SGP daar voortaan wat sneller mee te komen, of de raad van te voren te benaderen, want nu is het moeilijk om daarover de dialoog te starten. Ten aanzien van de Oldebroekse vlag sluit hij aan bij PvdA/Burgerpartij Oldebroek, misschien moeten

beide vlaggen worden opgehangen. Als dat een voordeel voor iedereen kan zijn waardoor er wederzijdse acceptatie voor iedereen kan worden verkregen en daarmee dit doel kan worden gerealiseerd, dan geldt zijn stem daarvoor. Verder kijkend naar de argumenten die benoemd worden, onder andere de vraagstelling met de zes kleuren, is zijn vraag aan de SGP: als de regenboogvlag in dit geval gehesen zou worden met zeven kleuren, had de SGP dan wel voor gestemd. Daarnaast zijn er veel bezwaren ten aanzien van het plan van aanpak, maar in het amendement wordt alleen voorgesteld om de vlag te veranderen in de Oldebroekse vlag. Betekent dit dat wanneer ook de Oldebroekse vlag daarbij gehangen wordt, de bezwaren dan niet meer zo zwaarwegend zijn en de SGP het voorstel wel kan steunen.
Als laatste dank aan het college voor de toezegging om met een terugkoppeling te komen. Dat de vorm van de uitwerking nu nog niet vaststaat, begrijpt ABO heel goed. Het is belangrijk om hiervan op de hoogte te worden gehouden en met elkaar de dialoog te blijven aangaan.

De heer SPIJKERBOER (CDA) reageert richting de SGP, die de regenboogvlag selectief vindt. Daar heeft de SGP wat het CDA betreft volstrekt gelijk in, want waarom inderdaad niet iets voor de Joden of het ongeboren leven, maar soms moet men een bepaalde groep een steuntje in de rug geven als men ziet dat iets mis gaat. Dat kan hier prima mee. De SGP vroeg of de regenboogvlag dan symboolpolitiek is. Natuurlijk, een vlag is een symbool, dus dat is altijd symboolpolitiek. Wel houdt hij zijn vraagtekens bij de uitvoerige uitleg van de kleuren van de regenboogvlag. Het is niet de regenboog vanuit de bijbel. Hij snapt de gevoelens wel, want als christen ziet hij de regenboog ook als een bepaald symbool, maar heeft men als christen het alleenrecht op een symbool? Zo ziet het CDA dat niet. Als de SGP een voorstel doet voor ook een vlag, dan vindt men het CDA al snel aan zijn zijde als de fractie vindt dat het een groep is die echt ondersteuning nodig heeft.
Het hijsen van de twee vlaggen, al geopperd door PvdA/Burgerpartij Oldebroek, vindt de fractie een uitstekend idee. Het CDA blijft er echter bij dat de regenboogvlag het symbool is van de groep die nu even het steuntje verdient.
Over de opmerking dat het COC erin wordt betrokken. Er staat heel duidelijk kán erin betrokken worden. De onderwijsinstanties hebben dus altijd de vrijheid om het wel of niet te doen, zo ook een vereniging. Het is wel een mogelijkheid want het COC heeft veel expertise. Als mensen die willen gebruiken, waarom niet. Daarin steunt het CDA het college.
Dan over acceptatie. In de visie van het CDA is acceptatie altijd subjectief, want sommige mensen hebben wel heel lange tenen en voelen zich nooit geaccepteerd, en sommige mensen maken zich nergens druk om en voelen zich altijd geaccepteerd. Dan komt hij terug op zijn opmerking in eerste termijn: mits men een ander geen schade berokkent. Dan kan het zelfs zo zijn, als een kind uit de kast komt en de liefde van de ouders is er nog steeds maar er is een verschil van mening, dat ze elkaar zullen moeten accepteren.

De heer DE NOOIJER (SGP) beaamt dat het amendement betrekkelijk laat is ingediend. De SGP heeft veel tijd nodig gehad voor deze voorbereiding maar vond het belangrijk om het amendement alsnog in te dienen. Normaal gesproken dient de fractie ze tijdig in. Wat dat betreft was dit een uitzondering.
Naar het CDA; het COC kán betrokken worden. Zo staat het er, echter het wordt wel nadrukkelijk als partner genoemd.
Dan over de regenboogvlag. In het plan van aanpak staat een zin die misschien de moeilijkheid van het onderwerp aangeeft en dat is: als deze vlag mensen kán helpen om meer zelfvertrouwen te krijgen, zich veiliger te voelen en als het de sociale acceptatie bevordert, dan zijn de meeste geïnterviewden positief over het symbool. Misschien is dat net de crux: kán. Het zou kunnen, het is een mogelijkheid dat dat eruit rolt. Hij vraagt zich ten zeerste af óf dat wel kan en of het dat effect heeft.
Naar ABO; als de vlag zeven kleuren had gehad. Dan was hij ook niet voor geweest. Hij ziet de christelijke uitleg als de enig legitieme uitleg van de regenboog. Hij vindt ook dat het als enige uitleg gebruikt zou moeten worden door de gemeente. Hij waardeert de constructiviteit van PvdA/Burgerpartij Oldebroek: de Oldebroekse vlag ernaast hangen. Dat zal weinig uitmaken, want het bezwaar van de SGP betreft niet de Oldebroekse vlag maar de regenboogvlag. Helaas kan hij niet meegaan in dit compromis.

Het voorzitterschap wordt overgedragen aan de heer Van Bergeijk.

Burgemeester HASELOOP zegt dat het woord acceptatie in de eerste termijn enigszins is gebruikt als individuele acceptatie, terwijl in de motie gesproken wordt over sociale acceptatie. Daar zit een verschil in. Daarnaast hoorde ze de SGP zojuist spreken over een besluit van het college. Ze wil benadrukken dat het college niets heeft besloten, maar een uitwerking heeft gemaakt van de motie die de raad aan het college heeft meegegeven en dit naar eer en geweten heeft gedaan.
Zij is blij dat is gezegd dat raad en college het erover moeten blijven hebben. Laat men dat doen met respect voor de verschillen die men ziet, met respect voor de diversiteit en met respect voor al die groepen die in deze gemeente hun leven willen leven. Laat men elkaar de ruimte geven, in alle eigenheid van al de mensen in deze gemeente. Zij spreekt vooral de hoop dat men met elkaar dat gesprek kan blijven voeren.

Het voorzitterschap wordt weer overgedragen aan burgemeester Haseloop.

De VOORZITTER gaat over tot de besluitvorming.

Amendement A1
De fractie van de SGP stemt voor het amendement.
De fracties van ChristenUnie, ABO, CDA en PvdA/Burgerpartij Oldebroek stemmen tegen het amendement.
Met 4 stemmen voor en 12 stemmen tegen is het amendement verworpen.

Het voorgestelde besluit
De heer DE NOOIJER (SGP) verzoekt om hoofdelijke stemming, aangezien het voor de SGP een principieel aangelegen punt is.

Voor	Tegen
Mevrouw Van der Veen (CDA)	De heer De Nooijer (SGP)
De heer Evink (ABO)	De heer Doornwaard (SGP)
Mevrouw Klein Gansei (PvdA/Burgerpartij Oldebroek)	De heer Van de Beek (SGP)
De heer Boer (ABO)	De heer Evink (SGP)
De heer Graansma (ChristenUnie)	
De heer Van Bergeijk (ChristenUnie)	
De heer Wijnne (ChristenUnie)	
De heer Doorneweerd (ChristenUnie)	
De heer Hardonk (ChristenUnie)	
De heer Spijkerboer (CDA)	
De heer Dokter (PvdA/Burgerpartij Oldebroek)	
De heer Dijkstra (CDA)	

Met 12 stemmen voor en 4 stemmen tegen is het voorstel aangenomen.

Schorsing

08. VASTSTELLING WOONPROGRAMMA.

De heer DOORNWAARD (SGP) geeft aan dat het voor de SGP van belang is dat voor elke doelgroep woonmogelijkheid moet zijn. Het uitgangspunt daarvoor is, dat de gemeente zich inzet om zo veel als mogelijk is in de woningbehoefte van de lokale bevolking te voorzien. En daar wringt op dit moment de schoen. De verhitting op de woningmarkt is een zeer actueel onderwerp. Het doet ook iets met mensen als ze niet de woning kunnen vinden die ze zoeken; dat moet niet onderschat worden. In het verleden is er vaker sprake geweest van druk op de woningmarkt. In het voorwoord wordt oud-burgemeester Hardonk geciteerd, die de aanbeveling doet om aanpasbaar te bouwen. Nog steeds actueel en een goede oplossingsrichting. Het bouwen van levensloopbestendige woningen is een mogelijke oplossing waarvan de SGP voorstander is. Vervolgens citeert hij oud-wethouder Akster, die zegt voor bescherming van het natuurgebied te zijn maar dat de eigen groei van het dorp niet moet worden onderdrukt. Dit geeft precies weer wat in de toekomst het knelpunt gaat worden. De vraag is hoeveel ruimte er nog

nodig is. Daarom wil de SGP de aanbeveling om ook aan de onderkant van de markt woningen te laten bouwen, kleiner en goedkoper, onderstrepen. Het kan een effect hebben op de doorstroming en een gunstig effect op de benodigde ruimte. Daarnaast is hoogbouw een mogelijke optie, maar wel locatieafhankelijk en moet het inpasbaar zijn in de omgeving. De gespannen woningmarkt stelt de gemeente ook in regionaal opzicht voor een opgave. De SGP is van mening dat de groei van de gemeente in de eerste plaats is bedoeld voor de eigen inwoners. Voorzien in de regionale vraag moet geen doel op zich zijn, maar het is wel belangrijk er oog voor te hebben, zodat het niet zorgt voor extra knelpunten in de gemeente en de problemen daardoor verergeren. Dat vraagt om regionale afstemming, regionaal handelen en regionaal oplossingen zoeken.

Gezien de vele eisen die tegenwoordig aan het bouwen gesteld worden als het gaat om verkeer en inpassing en dergelijke, vraagt de fractie aandacht voor de kleine woonkernen. De SGP vindt dat de wet- en regelgeving niet té beklemmend moet zijn voor deze kernen. Daarbij gelet op het voorzieningenniveau dat gewenst is. Nieuwbouw en ontwikkelingen moeten ook in de kleine kernen mogelijk blijven. De SGP ziet het woonprogramma als een opstap. Het geeft inzicht in het doel dat is gesteld, maar het vraagt een verdere concretisering. De fractie heeft geconstateerd dat er de komende jaren voldoende plannen worden gestart of op de plank liggen om op te pakken. Hij verwacht dan ook in de toekomst een snelle uitvoering en ziet uit naar de concretisering hiervan. Wat de SGP betreft kan dat niet snel genoeg zijn. Daarnaast zal er nagedacht moeten worden over het vervolg. Daarbij wil hij het onderwerp participatie niet onbenoemd laten. Participatie moet niet allesbepalend zijn. De fractie vraagt aandacht bij het stellen van kaders bij het opzetten van trajecten, om zodoende duidelijkheid te geven aan mensen wat zij kunnen verwachten van hun inbreng. Het vraagt om een goede afweging van belangen, waarbij het belang van huidige inwoners niet uit het oog verloren moet worden. De SGP ziet die afweging van belangen graag in deze raad gebeuren. Volgens de fractie hoort die daar ook thuis.

De heer WIJNNE (ChristenUnie) citeert: we wonen niet meer om te leven maar we werken om te wonen, en dat klopt niet. Een uitspraak van Gert-Jan Segers bij de laatste algemene politieke beschouwingen eerder deze maand, hetgeen typeert hoe de ChristenUnie hier tegenaan kijkt. De fractie wil dat iedereen een betaalbare en passende woning heeft en dat komt in deze tijd van een geliberaliseerde woningmarkt onder druk. Te veel jongeren moeten te lang thuis blijven wonen omdat er geen woning voor hen is, te veel jongeren trekken weg uit deze gemeente omdat er geen woning is in hun dorpskern. Te veel ouderen blijven in een te grote woning wonen omdat er te weinig seniorenwoningen zijn. Dan is een woonprogramma absoluut een noodzaak, omdat het de raad handvatten geeft om keuzes te maken die nodig zijn om ervoor te zorgen dat er voldoende passende en betaalbare woningen zijn voor de inwoners. Als raad heeft men hier veel over nagedacht. Hij is er blij mee dat men dat zo heeft opgepakt. De fractie heeft ook continu aandacht voor het onderwerp gevraagd en ziet veel van haar punten terug. Onlangs is er beleid vastgesteld rondom inwoning, woningsplitsing en mantelzorg. Dat is voor de fractie heel belangrijk.

Een aantal opmerkingen bij het woonprogramma. Het instrument programma. Volgens de Omgevingswet is het programma een instrument waarin wordt uitgewerkt wat het te voeren beleid op het gebied van de fysieke leefomgeving is. Daarnaast bevat het programma maatregelen. Deze kunnen als doel hebben het voldoen aan een of meer omgevingswaarden, of het bereiken van een of meer andere doelstellingen voor de fysieke leefomgeving. Het is volgens hem voor het eerst dat de raad een dergelijk programma vaststelt in plaats van een beleid. Waar het naar zijn mening aan ontbreekt, is juist die concretisering. Het zijn vooral observaties, conclusies en aanbevelingen. Wat de ChristenUnie betreft gaat het college volop aan de slag met de concrete maatregelen en die verder uitwerken. Daarnaast is het programma niet ambitieus genoeg als het gaat om de aantallen woningen. Het college stelt in het woonprogramma dat de plancapaciteit voldoende is om in de toekomende vraag 2020-2030 te voorzien. Maar als hij ziet hoe groot de vraag nu is en hoeveel er gereageerd wordt op woningen, dan denkt hij dat er veel meer nodig is om voor de eigen inwoners te bouwen. Er reageren ook veel mensen vanuit de omgeving, terwijl men als gemeente juist in een kleine kern graag voor de eigen bewoners wil bouwen. Echter, juridisch kan daar alleen niet voor worden gekozen. Mensen zijn natuurlijk welkom, echter dat betekent dat er ook andere oplossingen moeten worden gezocht, er meer ambitie moet worden getoond en meer moet worden gebouwd. Dan moet er niet alleen worden gewacht op wat er nog eventueel uit de regio Zwolle komt, maar ook zelf op zoek gaan. De fractie zou dan ook graag zien

dat het college werk gaat maken van het toevoegen van betaalbare woningen. Hij is benieuwd hoe de andere fracties daarover denken, want in de commissie heeft hij daarover niet een andere fractie gehoord. Dat betekent ook naar uitbreidingslocaties gaan kijken, niet alleen op de lange termijn maar zo snel mogelijk. Ook moet er naar creatieve oplossingen worden gekeken. Het is niet eenvoudig om betaalbare woningen toe te voegen. Als de gemeente alleen maar de prijs verlaagt, dan zijn die woningen binnen de kortste keren weer voor veel meer geld te koop, dus er moet echt worden gezocht naar andere oplossingen. Wat dat betreft is het mooi dat er gesproken wordt over tijdelijke woningen. De fractie denkt ook dat er echt kleiner moet worden gebouwd, bijvoorbeeld rug-aan-rug woningen. Het zal de uitdaging zijn om creatieve oplossingen te vinden waardoor de spanning van de woningmarkt afgehaald kan worden en er meer woningen kunnen worden geboden voor starters en senioren. Ook CPO-projecten zouden een goed middel kunnen zijn om juist voor de eigen inwoners te bouwen. De ChristenUnie denkt dat het belangrijk is om een actief grondbeleid te voeren. Dan heeft men als gemeente maximaal zeggenschap over wat er gebouwd wordt. Graag een reactie van het college hierop. De ChristenUnie ondersteunt de opmerking van de SGP over participatie en gaat daarover graag verder in gesprek.

De heer BOER (ABO) zegt dat er meer actie nodig is om voor de komende jaren een goede basis voor de woningbehoefte te leggen. Daarover zijn alle fracties het eens. Een vraagstuk dat momenteel in elke gemeente speelt. Het tekort is enorm. De vraag is groot en de prijzen van huizen rijzen inmiddels de pan uit. Onder andere veel jonge inwoners van Oldebroek ervaren dit. Weinig passend aanbod en als het er is, is er zo veel animo waardoor de prijs verder opgedreven wordt, of men komt weer onderaan de lijst te staan. Oldebroek hoeft het wiel natuurlijk niet opnieuw uit te vinden. Waar creatieve oplossingen van andere gemeenten toegepast kunnen worden in Oldebroek, moet dat zeker niet worden nagelaten. Er kan gedacht worden aan de bouw van tijdelijke woningen, kleine en betaalbare woningen, appartementen waar bijvoorbeeld ouderen kunnen intrekken. Deze doorstroming zorgt ervoor dat deze ouderen niet voor te hoge kosten komen te staan bij een nieuw woningaanbod. Die drempel is vaak erg hoog. Een AOW'er met een klein pensioen betekent tegenwoordig vaak geen vetpot. Wellicht kan een soort ruilprogramma met behoud van het oude huurtarief een oplossing bieden, of misschien bouwgrond in eigendom van de gemeente houden waardoor met pacht een goedkoper huis beschikbaar is. Een opvallende trend in Oldebroek is de bouw van appartementen. Elk beschikbaar plekje kan hiervoor in aanmerking komen, maar dan moet er wel goed oog op gehouden worden. Inpasbaarheid is daarbij het sleutelwoord. Respect voor de omgeving en natuurlijk participatie, draagvlak in de buurt; voor ABO een absolute voorwaarde. Het volbouwen van de bestaande bebouwde omgeving, de inbreiding, kent zijn grenzen en gaat veelal ten koste van het openbaar groen. In Oldebroek ontkomt men er daardoor niet aan om ook in te zetten op meer uitbreidingslocaties en betaalbare woningen te gaan bouwen.

De heer DOKTER (PvdA/Burgerpartij Oldebroek) wil vanavond het college en de ambtenaren nogmaals bedanken voor het prima leesbare voorstel, het onderzoek dat erbij zat en het woonprogramma dat de nodig ambitie uitspreekt. Afgelopen week mocht de raadscommissie Ruimtegebruik en Leefomgeving een zeer informatieve sessie bijwonen over de Verstedelijkingsopgave Regio Zwolle. Ook het college zit hierin niet stil en pakt dit, samen met de kop van de Veluwe gemeenten zelfbewust op. Het gaat niet alleen over huizen bouwen maar ook wat er wordt gedaan in relatie tot infrastructuur, verkeersstromen, natuur en landschap. En dankzij wethouder Vos ook over welvaart van mensen, heeft hij begrepen. De hele raad krijgt eind van dit jaar nog de ruimte om hiervan kennis te nemen en iets van te gaan vinden.

Deze raad en het college weten dat ze een flinke uitdaging hebben als het gaat om participatie, inspraak en de ambitie van de raad om voldoende woningen te realiseren. Woningen waar ook de Oldebroekse starters, jongeren en ouderen een fijn en betaalbaar onderdak kunnen vinden, waar ook sociale huurwoningen beschikbaar komen en waar beweging mogelijk gemaakt wordt in de bestaande woningmarkt, bijvoorbeeld via de doorstromers. Er is namelijk niet slechts één oplossing voor de huidige woningmarkt- en volkshuisvestinguitdagingen. En van Den Haag is ook al niet veel te verwachten. Zoals het college terecht opmerkt, dit woonprogramma is een vliegwiel, geen op zichzelf staande oplossing. Er ligt echter wel een basis om actief mee bezig te zijn en te blijven, ook als gemeenteraad. De fractie kan instemmen met het woonprogramma en het raadsvoorstel, wel met de opmerking dat het vliegwiel

in beweging moet blijven, op tempo en actief. De raad is daar wel zelf bij om het op de agenda te houden.

Samen met ChristenUnie en CDA dient hij een motie in die zich richt op andere uitdagingen, zoals beleggers die koopwoningen opkopen voor de verhuur. Dat hoeft niet altijd een probleem te zijn, maar kan wel degelijk ongewenste sociale effecten en gevolgen hebben. Daarom is het verzoek aan het college om te onderzoeken hoe men als lokale overheid gezonde invloed en grip kan houden op de woningvoorraad in deze gemeente. In den lande is al te zien hoe beleggers woningen opkopen en voor woekerprijzen uitzetten in de verhuur. Ook in Oldebroek worden al koophuizen opgekocht voor private verhuur. De indieners willen dat de gemeenteraad nagedacht heeft over de gevolgen, zowel positief als negatief, op basis van die onderzochte kennis juridisch haalbare middelen kan bespreken en om als lokale overheid een rol van betekenis te blijven spelen in de lokale woningvoorraad, zodat uiteindelijk de eigen inwoners ook haalbare kansen kunnen houden, of terugkrijgen, in de lokale woningmarkt, voor zover de wetgeving dit toestaat.

Motie M1, ingediend door de fracties van PvdA/Burgerpartij Oldebroek, ChristenUnie en CDA

De raad van de gemeente Oldebroek in vergadering bijeen op donderdag 30 september 2021;

Constaterende dat:
- Het aantal woningen dat gekocht wordt om te verhuren, het zogenaamde 'buy to let', alleen al tussen 2009 en 2017 is gestegen van gemiddeld 2% naar gemiddeld 5%;
- Het aantal individuele eigenaren met verschillende woningen in het bezit is toegenomen;
- De huizenprijzen fors stijgen, de afgelopen drie jaar met gemiddeld bijna 8% per jaar;
- Middeninkomens en starters niet kunnen concurreren met kapitaalkrachtige beleggers en een woning voor deze groepen zo minder bereikbaar wordt.

Overwegende dat:
- Koopwoningen voor starters en middensegment bedoeld zijn voor onze inwoners en niet voor beleggers;
- Een zelfbewoningsplicht ervoor zorg draagt dat de koper een verplichting heeft om zelf in de woning te gaan wonen en dat deze clausule ervoor zorgt dat een woning niet aangeschaft kan worden om te verhuren ('buy to let');
- Er ook positieve (sociale) effecten kunnen zijn van het verhuren van een woning.

Verzoekt het college:
in beeld te brengen wat de voor- en nadelen zijn van het invoeren van een zelfbewoningsplicht bij nieuwbouw en bestaande bouw, en te onderzoeken of het juridisch mogelijk is aan te geven welke stappen moeten worden ondernomen om de volgende zaken te realiseren:
- Bij nieuwe koopwoningen, te realiseren op grond van de gemeente, standaard in de voorwaarden een zelfbewoningsplicht met kettingbeding op te nemen;
- Bij nieuwe projecten op grond van private partijen, indien juridisch mogelijk, een zelfbewoningsplicht met kettingbeding op te nemen in een anterieure overeenkomst;
- Het invoeren van de 'opkoopbescherming', zodat het ook mogelijk is een zelfbewoningsplicht in te voeren voor bestaande bouw;
- Daarbij ook te kijken welke uitzonderingen op bovenstaande gewenst kunnen zijn, bijvoorbeeld verhuur aan familie, sociale verhuur, en/of werken met verhuurvergunningen;
- De resultaten aan de gemeenteraad kenbaar te maken, zodat de raad kan besluiten of deze zaken (of delen er van) ingevoerd dienen te worden.

En gaat over tot de orde van de dag.

De heer DIJKSTRA (CDA) noemt dat het voorliggend woonprogramma volgens een artikel in Huis-aan-Huis diverse losse einden kent. Hij dankt het college voor de diverse raadsgesprekken waardoor de raad

goed geïnformeerd werd over vrijwel alle onderwerpen. In de afgelopen periode heeft MyBase een woningbehoefteonderzoek uitgevoerd en een goed leesbaar rapport geproduceerd met duidelijke aanbevelingen en conclusies waar het CDA volledig achter kan staan. Het woonprogramma is gebaseerd op autonome groei in de bevolkingsontwikkeling. Zoals vandaag in Huis-aan-Huis stond: Oldebroek wil levensloopbestendig bouwen. Hier kan de fractie volledig achter staan. Het programma is voorbereid op de groeiambities van de regio Zwolle. Door deze ambities trekken woningzoekenden naar Oldebroek, iets wat goed is voor onder andere de middenstand. Dit woonprogramma is een visie op de toekomst en daarmee kan de raad de komende jaren adequaat reageren op ontwikkelingen in de markt en voorzien in de grote noodzaak aan woningen voor alle groepen.

Het college geeft in het voorstel aan dat het woonprogramma dient als een vliegwiel en geen op zichzelf staande oplossing is. Het college schrijft dat er minimaal jaarlijks geëvalueerd zal worden en waar nodig bijgesteld. Het CDA zegt heel nadrukkelijk: minimaal één keer per jaar en verzoekt om wanneer bijstellingen noodzakelijk zijn hiermee zeker geen jaar te wachten maar snel en adequaat in actie te komen en de raad hierover te informeren. Dan kunnen de losse eindjes ook worden ingevuld. Nogmaals benadrukt hij dat inbreiding alleen niet genoeg is om de mogelijke groei op te vangen. Het CDA is blij met de toezegging van de wethouder dat de eerste prioriteit van het woonprogramma is om te zoeken naar uitleglocaties om ook in de toekomst te voorzien in nieuwe woningen. Iets waar de fractie al zeker meer dan twee jaar om vraagt. Als uitvloeisel van dit woonprogramma verwacht het CDA op korte termijn een prioriteitenlijst, zodat de raad samen met het college kan werken aan nieuwe woningen voor alle inwoners. Graag een toezegging hierover.

Wethouder ENGBERTS antwoordt op de vraag hoe groot de vraag naar woningen is, dat dit in het woonprogramma is onderzocht en er een analyse op losgelaten is. Daarbij noemt hij de bijdrage van de Stentor van deze week over Hattemerbroek. Hij denkt dat daar juist de vraag ligt. Als voorbeeld noemt hij de Schiksweg, waar de mogelijkheid is gegeven en het college ook met de projectontwikkelaar in overleg is getreden over hoe de zelfbewoningsplicht en het antispeculatiebeding daar vormgegeven kunnen worden. Dit is in overleg met de ontwikkelaar geëffectueerd, die dit opneemt in de verkoopovereenkomsten. Het kan dus niet in een anterieure overeenkomst worden vastgelegd maar wel in afspraken onderling. Daarna is door de partijen, makelaar, gemeente, ontwikkelende partij, ingegaan op de vraag hoe het aanbod aan de lokale inwoners en terugkeerders kan worden bediend. Dit is uitermate gelukt. Het college is hier dus sterk mee bezig.
De heer WIJNNE (ChristenUnie) vraagt bij interruptie of de zin dat de plancapaciteit voldoende is tot en met 2030 wel klopt als er zo veel reacties komen bij nieuwbouwprojecten en ook bij bestaande bouw. De plancapaciteit wordt namelijk lang niet altijd gehaald. Zou het college met wat er nu aan plannen ligt, niet moeten gaan kijken naar meer plannen om meer woningen bij te bouwen.

Wethouder ENGBERTS antwoordt dat er de laatste jaren ongeveer 60 tot 65 woningen per jaar zijn gebouwd. Het woonprogramma gaat uit van 950 tot 2030. Dan moeten er 110 woningen per jaar gebouwd worden. Het college is al wel bezig en heeft een aantal plannen op stapel staan. De schwung moet er nog inkomen om met elkaar ervoor te gaan dat de plannen die ingediend worden, goed worden begeleid - daar moet intern capaciteit voor zijn en anders worden ingehuurd - om tot verwezenlijking te komen en de voortgang erin te krijgen. Daar gaat het college op inzetten in de komende tijd. Het vliegwiel moet het college daarbij richtingen geven. Het college gaat dat steeds monitoren en zal elke wijziging die aanleiding geeft tot aanpassingen met de raad overleggen.
Naar het CDA; toezegging over prioriteringslijst. Deze lijst is vastgesteld in juni 2018. De waarderingen daarin zijn alle jaren toegepast, maar een prioritering aangeven over welk plan het eerst tot ontwikkeling zal worden gebracht, is niet handig. Wel moet men met elkaar erbovenop zitten dat ontwikkelaars komen met plannen, deze met hen bespreken in een vooroverleg en daar actie op zetten als het een goed plan is. Echter, om iedere keer vast te stellen of het een prioriteit moet zijn, geeft allerlei extra aandacht die verloren is en niet verder helpt. Hij zegt toe intern heel nauwkeurig te kijken hoe aan plannen die aan het college voorgelegd worden, de meeste snelheid kan worden gegeven en ook tot uitvoering kunnen komen.
Dan de motie. Deze noemt een onderzoek, maar legt een beperking op aan het kettingbeding. Met het onderzoek zelf is het college intern al aan de slag om dat te gaan doen. Wat het kettingbeding betreft kan niet direct gereageerd worden dat daar een positieve uitslag uit zou kunnen komen.

Tweede termijn

De heer DIJKSTRA (CDA) is blij met de toezegging van de wethouder over voortgang, versnelling. Ten aanzien van de prioritering begrijpt hij uit de beantwoording dat het college zelf al de projecten aanpakt die zo snel mogelijk kunnen.

De heer DOKTER (PvdA/Burgerpartij Oldebroek) hoort meerdere fracties vragen om in beweging te blijven, actief te blijven op dit dossier. Hij denkt dat ook veel bij de raad ligt. Wat de motie betreft, het is vooral een vraag om de raad doorwrochte informatie te geven waarop hij echte besluiten kan nemen waar deze gemeenschap iets aan heeft.

De heer BOER (ABO) zegt dat de fractie geen mede-indiener van de motie was, omdat hij daar wat kleine haken en ogen aan zag. Na de uitleg van zo-even kan ABO deze motie steunen. Tot slot dankt hij de ambtelijke organisatie voor het hele woonprogramma.

De heer WIJNNE (ChristenUnie) ziet hoe het college de woningbouw wil versnellen en bij projecten die eraan komen er alles aan doet dat de plancapaciteit gehaald wordt. Hij blijft erop hameren dat het college dit goed in de gaten moet houden en waar nodig zo snel mogelijk bijstellen.

De heer DOORNWAARD (SGP) zegt de motie niet te zullen steunen en licht dit toe. Zijn eerste vraag bij de motie was: wat wil men hiermee bereiken. In feite wil men de belegger uit de markt faseren en het aan de inwoners overlaten. Volgens hem doet dat geen recht aan de marktwerking, want in dit geval zijn die beleggers soms nodig. Zij lopen ook zelf een risico, want er kunnen tijden aankomen dat het weer minder gaat, en heeft de gemeente hen dan wel weer nodig?
De heer DOKTER (PvdA/Burgerpartij Oldebroek) merkt bij interruptie op dat het de indieners erom gaat om als gemeente in de ontwikkelingen die nu spelen nog enige invloed te houden. Daarom zoeken de indieners naar de negatieve en positieve kanten om iets te kunnen doen als gemeente om gereedschap te hebben.

De heer DOORNWAARD (SGP) begrijpt dat, maar de vraag is dan wat ermee wordt opgelost als men dit gaat onderzoeken. Voor de SGP is dit onderzoek niet nodig.
Het gesprek over de participatie verwacht de fractie nog steeds van het college. Daar heeft de fractie ook naar gevraagd met betrekking tot de Brink. Wat de SGP betreft is ook de oplossing om anders te bouwen; goedkoper maar ook kleiner, dus niet dezelfde woning voor een lagere prijs. Misschien kunnen tijdelijke woningen een optie zijn. Wat dat betreft sluit de SGP daarin niets uit.

De VOORZITTER gaat over tot de besluitvorming.

Het voorgestelde besluit wordt met algemene stemmen aangenomen.

Motie M1

De heer GRAANSMA (ChristenUnie) legt een stemverklaring af. Aangezien hij bedrijfsmatig woningen verhuurt, ook in Oldebroek, zal hij zich onthouden van stemming.

De fracties van ChristenUnie, ABO, PvdA/Burgerpartij Oldebroek en CDA stemmen voor de motie.
De fractie van de SGP stemt tegen de motie.
Met 11 stemmen voor en 4 stemmen tegen is de motie aangenomen.

09. SLUITING.

De VOORZITTER gaat voor in dankgebed en sluit de vergadering.

Aldus goedgekeurd en vastgesteld in de openbare vergadering
van de gemeenteraad van Oldebroek op 11 november 2021.

, griffier J. Tabak. , voorzitter T.H. Haseloop-Amsing.